

Kohtulahendite kogumik

Kohtuasi C-427/12

**Euroopa Komisjon
versus
Euroopa Parlament
ja
Euroopa Liidu Nõukogu**

Tühistamishagi — Õigusliku aluse valik — ELTL artiklid 290 ja 291 — Delegeeritud õigusakt ja rakendusakt — Määrus (EL) nr 528/2012 — Artikli 80 lõige 1 — Biotsiidid — Euroopa Kemikaaliamet — Komisjonipoolne tasude kehtestamine

Kokkuvõte – Euroopa Kohtu otsus (suurkoda), 18. märts 2014

1. *Tühistamishagi — Ese — Osaline tühistamine — Tingimus — Vaidlustatud sätete eraldatavus (ELTL artikkel 263)*
2. *Euroopa Liidu institutsioonid — Pädevuse teostamine — Komisjonile antud pädevus võtta vastu delegeeritud õigusakte või rakendusakte — Liidu seadusandja kaalutlusruum — Kohtulik kontroll — Piirid — Komisjonile antud rakenduspädevus, mis seondub kemikaaliametile makstavate tasudega — Lubatavus (ELTL artiklid 290 ja 291; Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus nr 528/2012, artikli 80 lõige 1)*

1. Vt otsuse tekst.

(vt punktid 16–19)

2. Määruse nr 528/2012 (milles käsitletakse biotsiidide turul kättesaadavaks tegemist ja kasutamist) artikli 80 lõige 1 annab komisjonile pädevuse võtta ELTL artikli 291 lõike 2 alusel vastu rakendusmäärus kemikaaliametile makstavate selliste tasude kohta, mis on seotud kemikaaliameti eri sekkumistega kõnealuse määruse rakendamise raames.

Rakendusakti mõistet ELTL artikli 291 tähenduses tõlgendades tuleb arvestada delegeeritud õigusakti mõistega, nagu see tuleneb ELTL artiklist 290.

Kui liidu seadusandja annab komisjonile seadusandlikus aktis delegeeritud pädevuse ELTL artikli 290 lõike 1 alusel, peab komisjon võtma vastu eeskirjad, mis täiendavad või muudavad selle akti mitteolemuslikke osi. Nimetatud sätte teise lõigu kohaselt peavad volituste delegeerimise eesmärgid, sisu, ulatus ja kestus olema vastavat delegatsiooni sisaldavas seadusandlikus aktis sõnaselgelt kindlaks määratud. Sellest nõudest tuleneb, et delegeeritud pädevuse andmise eesmärk on selliste eeskirjade kehtestamine, mis on osaks seadusandliku alusaktiga määratletud õiguslikust raamistikust.

Seevastu, kui sama seadusandja annab komisjonile rakenduspädevuse ELTL artikli 291 lõike 2 alusel, peab komisjon täpsustama seadusandliku akti sisu, et tagada selle rakendamine kõigis liikmesriikides ühetaolistel tingimustel.

Liidu seadusandjal on kaalutlusruum selle üle otsustamisel, kas anda komisjonile delegeeritud pädevus ELTL artikli 290 lõike 1 alusel või rakenduspädevus ELTL artikli 291 lõike 2 alusel. Seetõttu piirdub kohtulik kontroll üksnes ilmsete hindamisvigade otsimisega seoses sellega, kas seadusandja võis mõistlikult arvata, et esiteks on selle õigusliku raamistiku rakendamiseks, mille ta kehtestas määruse nr 528/2012 artikli 80 lõikes 1 viidatud tasukorda puudutavas, vaja teha üksnes täpsustusi, ilma et oleks vajalik muuta või täiendada selle mitteolemuslikke osi, ja et teiseks vajavad määruse nr 528/2012 nimetatud korda puudutavad sätted ühetaolisi rakendamistingimusi.

Nii tasukorra juhtpõhimõtte kui ka tingimused ja kriteeriumid, mis reguleerivad komisjoni poolt talle määruse nr 528/2012 artikli 80 lõikega 1 antud pädevuse teostamist, kehtestas liidu seadusandja nimetatud seadusandlikus aktis. Selle pädevuse teostamine toimub seega seadusandliku akti endaga kehtestatud normatiivses raamistikus, mille mitteolemuslikke osi ei saa rakendusakt muuta ega täiendada.

Eelnevast tuleneb, et liidu seadusandja võis mõistlikult arvata, et määruse nr 528/2012 artikli 80 lõikega 1 antakse komisjonile pädevus täpsustada selle määruse normatiivset sisu vastavalt ELTL artikli 291 lõikele 2.

Lisaks sellele, kuna määruse nr 528/2012 artikli 80 lõikes 1 viidatud tasukord on seotud liidu ametile makstavate tasudega, võib komisjonile ELTL artikli 291 lõike 2 alusel rakenduspädevuse andmist pidada mõistlikuks, et tagada liidus selle korra ühetaolised rakendamistingimused liidus.

(vt punktid 32, 35, 38–40, 43, 46, 49, 52 ja 53)